

както е вече назначено отъ най-старите времена, сжществува такавъ християнски обичай, щото въ сжбота, когато излѣзатъ изъ черкова послѣ службата, да сѣднатъ предъ черковата, подъ стрѣхата, на дървениятъ миндерлажкъ, и да глътатъ за богъ да прости. Сѣднатъ старците подъ стрѣхата, изваждатъ изъ пазухите си, или изъ поѣсете си своите сини, съ бѣли звѣздици, кърпи; двата края вовратъ въ поѣсѣтъ, а другите два — държатъ въ ръка; а бабичките и момчетата изнасятъ изъ черковата освѣщенната пшеница, която е смѣшана съ медъ, съ тжлчени орѣхи, съ смокини, съ печено кукурузено или пшенично брашно и съ захаръ, и съ своята попова лжжичка раздаватъ тая пшеница на старците и на свѣщенниците, за да помѣнатъ умрѣлите имъ родители. Отъ другата страна, като царските войници, стоятъ на рѣдъ и поповските и не поповските момченца, и чѣкатъ и за своето гжрло